

GUTS PROJECT - n° 2021-1-NO01-KA220-ADU-000026560

PR1 - BENCHMARK REPORT

AUTHOR: STEPS

CONTENT

INTRODUKSJON	2
1. ANALYSIS OF THE GOOD PRACTICES	2
1.1 MÅLGRUPPER	2
1.2 HOVEDMÅL	2
1.3 TYPE TILBYDERE	3
1.4 PRAKSISER OM "RAP MUSIC" OG "ART PERFORMANCES"	3
1.5 UNDERVISNINGSMETODER	7
1.6 SUKSEFAKTORER	7
1.7 KRITISKE PUNKTER	8
1.8 ANBEFALINGER	8
1.9 SITAT	9
1.10 MUSIKK, SANGER, VIDEOER BIBLIOTEK	9
2. ANALYSE AV INTERVJUER	10
2.1 ROLLE OG OPPGAVER I OPPLÆRINGSPROSESSEN	10
2.2 ERFARING AV SELF Å UTRYKKE SEG GJENNOM MUSIKK OG STORYTELLING	10
2.3 FORESLÅTT PRAKSIS	11
2.4 MÅLGRUPPER	13
2.5 METODER/TILNÆRMINGER/TEKNIKKER ANVENDT	13
2.6 KOMPETANSER INNSATTE KAN UTVIKLE TAKKET VÆRE DISSE AKTIVITETENE	15
2.7 EFFEKTIVITETEN AV Å JOBBE MED MUSIKK OG STORYTELLING I JOBBEN MED REINTEGRERING	16
2.8 HVORDAN TILBAKEFALLSRATEN KAN FORBEDRES	17
2.9 STERKE OG SVAKE PUNKTER I PRAKSISEN	17
2.10 FORSLAG TIL GUTS PROSJEKTET	19

INTRODUKSJON

Denne fasen tar sikte på å gjennomføre en komparativ undersøkelse i partnerlandene på eksisterende metodikk for arbeid med historiefortelling, musikk og fremfor alt indikatorene som kan definere kvaliteten på intervusjonene. Hovedmålet er å identifisere suksessfaktorer for prosjekter utført i partnerland, som kan kopieres og forbedres i metodikken og som kan utvikles i PR2.

For å oppnå dette har vi laget en «datainnsamlingsmal» om intervusjonsmodeller og «beste praksis» identifisert innenfor utdannings- og integreringsprogrammene for unge lovbrytere.

Partnerne brukte den til å analysere situasjonen i hvert land. Ved identifisering av prosjekter og retningslinjer ble det lagt særlig vekt på tilbakefallsraten, tendensen til å begå andre forbrytelser på slutten av ens vei i den kriminelle kretsen.

Gjennom historiefortelling, kunst og musikkundervisning kan det virke som tilbakefallsraten kan reduseres betydelig, fordi disse metodene lar unge lovbrytere reintegrere seg i samfunnet gjennom tilegnelse av nye ferdigheter og konstruksjon av et positivt bilde av seg selv. Vi identifiserte 25 beste praksis fra Norge, Portugal, Nederland, Belgia og Italia.

For høyere kvalitet på undersøkelsen ble det også gjennomført dybdeintervjuer med foreninger, institusjoner og fengsler som har utviklet gode metoder innen utdanning og sosial integrering av unge lovbrytere (3 intervjuer per land).

Til slutt ble de innsamlede dataene sammenlignet med hverandre og oppsummert i denne sluttrapporten. Den ble også oversatt til hver partners språk for å gjøre resultatene tilgjengelige og funksjonelle i alle deltakerlandene. På denne måten tror vi at vi kan bidra til at metodikken kan overføres til forskningssentre og emner av interesse i de sosiale integreringsprosessene til tidligere innsatte (spesielt fagpersoner, institusjoner og frivillige foreninger).

1. ANALYSIS OF THE GOOD PRACTICES

1.1 MÅLGRUPPER

Mange initiativ i partnerlandene henvender seg til unge innsatte. De er mer interessert i og tiltrukket av musikk, spesielt rapmusikk. Noen ganger er det et fint samarbeid mellom unge innsatte og utenforstående ungdommer i samme alder: dette samarbeidet kan skape synergier og måter å kjenne hverandre på, og spesielt er det en gyldig metode for å bringe fengselsverdenen «utenfor murene». I noen tilfeller er kvinnelige fanger også involvert. Oftest er de involverte innsatte som venter på rettsak eller dømt til straffer på under fem år (eller med en gjenværende straff på mindre enn fem år).

1.2 HOVEDMÅL

De identifiserte praksisene har forskjellige, men også konsistente mål, som:

- Kamp mot rasisme.
- Integrering av innvandrere.
- Redusere grensen mellom innsiden og utsiden.

- Styrke koblinger og utveksling mellom foreningene med sikte på å øke ressursene og utvikle co-design-prosesser.
- Starte et nettverk for å lage videoer som kan brukes når det ikke er mulig å være fysisk i nærheten.
- Få de innsatte til å føle seg som hovedpersoner og nærme omverdenen.
- Skape et nøytralt rom, der innsatte kan føle seg fri til å uttrykke seg i disipliner som forbedrer personens psykofysiske velvære.
- Kamp mot seksuelle skjevheter og diskriminering.
- Fremme demokratisering av musikk ved å bruke teknologi som et middel til å nå nye målgrupper, og gi nye verktøy for deltakende kunst.

1.3 TYPE TILBYDERE

<ul style="list-style-type: none"> ● Fængsler (inkludert ungdomsfængsler); ● Fængselsoperatører, sosialarbeidere, lærere; ● Foreninger og frivillige organisasjoner; ● Sosiale kooperativer; ● Kultur- og kunstforeninger; ● Teatre; 	<ul style="list-style-type: none"> ● Danseakademier; ● Kulturminnedepartementet; ● Regioner og andre offentlige myndigheter; ● Garanti for rettighetene til personer som er utsatt for restriktive tiltak; ● Rappere; ● Kunstnere.
--	--

1.4 PRAKSISER OM “RAP MUSIC” OG “ART PERFORMANCES”

“**Potere alle Parole Lab**” er et hip-hop-prosjekt mot diskriminering og nærmer seg lesing med mindreårige internert ved IPM Cesare Beccaria og studenter ved Enaip Giacinti Institute i Milano. Det er opprettet av foreningen “Racism is a nasty business”, ved ENAIP Lombardia Fundament. Prosjektet innebar et rap-laboratorium, to konserter, møter med forfattere og aktiviteter rettet mot byggingen av det nye biblioteket til ungdomsfengselet i Milano.

«**Barre aperte – Open bars**» er en nettserie med totalt åtte episoder. Hver på mindre enn 10 minutter hver. Den fokuserer på livet, drømmene og historiene til unge innsatte som er utsatt for straffesaker, men også på fagfolk og frivillige involvert i menneskelig og profesjonell opplæring av de som sitter i fengsel. Nettserien representerer de kulturelle aktivitetene som utføres i to ungdomsfængsler, i Nord- og Sør-Italia. To rappere forteller om disse aktivitetene og intervjuer de innsatte. De fremhever viktigheten av å ha kunstforestillinger i fengsel, som teater, musikk, skriving.

“**Storie d’amore e libertà**” handler om gatekunst, musikk og et skrive- og kreativitetskurs for å gå utover fængselssperrene. Etter en rekke møter med de innsatte inne i Lecce-fængselet, ble to klasser på femten innsatte opprettet for å ta for seg kunst, musikk, skriving og kreativitet. Takket være Street Art-kurset kunne deltakerne håndtere alle de moderne kunstneriske teknikkene innen gatekunst. Graffiti, sjablonger, tegninger og collager. Takket være veiledning fra ekspertlærere, ble dette et verktøy for frihet og deltakelse. Takket være kurset i musikk og kreativ skriving ble tankene til de som bodde inne i en celle til teksten til en rap-låt som skulle skrives, spilles inn og deles.

«**GiraVolta**» er en teater-danseforestilling som snakker om identitet. Da den som ofte er preget av fordommer og som ofte preger innsatte. Akkurat som Drag Queen er et offer for fordommer, så er en fange dømt av samfunnet av forskjellige grunner. Den innsatte kan følge seg diskriminert. Målet er å prøve å bryte ned fordommer gjennom kunnskap. Den innsatte tar av karakterens kostymer til de opplever essensen, sjelen.

«**INTANGOUT**» er en sosiopedagogisk aktivitet for å bryte ned murer forårsaket av fordommer. Dette gjøres gjennom kunstuttrykk med mennesker som ikke står fritt til å demonstrere. I Tango er en hybriddans av hybride mennesker. Den ble født som en innadvendt dans mellom ensomme menn og også danset i slummen i Buenos Aires.

«**Cativ'Art-prosjektets**» mål var å lage en 30-minutters forestilling (skrevet av de innsatte) som inkluderte: Musikk, dans og teater; Etter forestillingen ble det presentert en video med et tilbakeblikk på prosessen og kunstnerens vitnesbyrd (15 minutter). Følgende praksiser ble utført med gruppen: Deling av tanker, ideer, på en åpen måte med gruppen og/eller kun på papir; Det å forstå bevegelse, rom og hvordan kroppsuttrykk kan overføre tanker, ideer og budskap; Se videoer som utdypete følelsene til hver enkelt; Lage tekster til RAP-sanger, samt ideer til akkompagnementet, etc.

«**Nas Teias Contigo**» var fokusert på viktigheten av å lese i fengsel og å gi innsatte forhold som oppmuntret dem til å lese. Videre å tilegne seg en vane med å lese og oppdage en ny verden av kunnskap og informasjon. Utgangspunktet er at gjennom lesing kan dører til en ny verden for den innsatte åpnes. En verden som består av mange muligheter, en tilstand av verdighet og til og med et livsforvandlerende instrument. Hver måned registrerte den innsatte bibliotekaren og pedagogisk koordinator bøkene, forfatterne eller temaene som var av interesse for de innsatte.

«**LIBERT'ARTE**» begynte i mars 2021 i Aveiro fengsel. Øktene var ukentlige og telte deltakelse fra prosjektets partnergrupper (Barrica, Red Cloud, Teatergruppen, Aveiro skolegruppe og Santa Joana de Aveiro-koret). Prosjektet hadde noen offentlige presentasjoner for hele fengselssamfunnet så vel som for lokale enheter som støttet og uttrykte sin tilstedeværelse i samfunnet. Det holdtes økter for å tilegne seg musikalske ferdigheter, et instrument, samt bruk av stemmen og kroppen som et middel til å lære og oppleve musikk. I en form for felles arbeid ble personlig utvikling og selvtillit fremmet; Håndverket ble en merverdi for setting og karakterisering av rommet i alle aktiviteter.

«**Ópera na Prisão**» produserte en opera og fremførte flere konserter i og utenfor fengselsetablisementet. Men i løpet av den første oppsetningen i 2014, ble et behov identifisert og en drøm ble sådd: Det var behovet var å ha et øvingsrom hvor man kunne motta sangundervisning og hvor kunstneriske skaperverksteder innen musikkteaterområdet kunne få plass. I et dramatisk øyeblikk av livet ville disse ungdommene kunne oppleve kollektiv kunstnerisk skapelse, legge til lyder og bilder til ordene sine, og deretter presentere dette verket for sine kolleger fra fengselet, men også for samfunnet det befant seg i.

“**Artistic Practices for Social Inclusion**” er støttet av Calouste Gulbenkian Foundation, under PARTIS-programmet – Artistic Practices for Social Inclusion. De ønsket å gå inn i fengselet hver uke i tre år. Målet var å "gi et rom for sikkerhet" til de innsatte, slik at "de kunne utforske andre dimensjoner av seg selv, og kunne forestille seg en mer positiv virkelighet". Danseren og danselæreren understreket at teamet som skal jobbet med de 12 innsatte – mellom 18 og 30 år – ønsket å starte «med små ambisjoner».

«**Spiritchild**» er en frihetssanger/artist fra South Bronx i Staten Island. Spiritchild bruker kunsten til å dyrke en kulturell revolusjon over hele verden, fra USA til Europa, fra Afrika til Sørøst-Asia. Denne artistens eklektiske og eksperimentelle blanding av ekte skolehiphop, funk, elektronikk og jazz fortsetter å bryte grensene for musikkscenen. For øyeblikket jobber spiritchild med Urban Art Beat og den rødbrune festen for frigjøring på Rikers Island og gir 'kritisk revolusjonerende hiphop-pedagogikk' med unge menn og kvinner i alderen 16-21.

«**Dialog**» søkte i tre år for å finne ut hvordan de kunne håndtere konflikt og restaurering. Med foredrag, debatter, filmer, historier, innbyggerpaneler var målet å få i gang den dialogen og bygge broer mellom mennesker innenfor og utenfor fengselsmurer.

«**JES**» ønsket å styrke ungdom i byene. De valgte eksplisitt å ikke bare skape konteksten der ungdom styrker seg selv og sitt miljø. De støttet og inspirerte også andre organisasjoner og sektorer gjennom JES Academy. Slik økte de sin gjennomslagskraft for å styrke (bypolitikken overfor) barn og unge. De var overbeviste om at deres kompetanse innenfor, men absolutt også utenfor ungdomsarbeidet, kunne bidra til en sterk by for og spesielt av sterke ungdommer. Ved å komme i kontakt med nye partnere og sektorer ønsket de også å lære, oppleve og bli inspirert selv!

«**De Stroate**» er et ungdomskultursenter basert på Hip Hop-kulturen. The Stroates tilbud består av workshops og arrangementer som dekker hele spekteret av Hip Hop. Unge kunstnere som har sansen for det og gründere som ønsket å ta ytterligere steg ville finne grobunn og coaching for drømmene sine: Grafiti og gatekunst (sjablonger, graffiti,...); Dans (Break, Hip Hop, Popping, Locking, Ragga & Dancehall, Girly); Tekst og vokal (Beatbox, Rap, Freestyle Rap, Slam Poetry); DJ & musikkproduksjon (DJ'ing (miksing), Turntablism (scratching e.d.), Beats & beatmaking, Opnames & Productie).

«**From Prison to music studio**», å skape en ny fremtid gjennom rapmusikk i Rotterdam. Prosjektet gir eks-forbrytere muligheten til å spille inn sin egen sang. Prosjektet mener at musikk kan være en måte å forhindre gjentakelse av lovbrudd.

«**Dreamschool**» er et program på Dutch National TV. Programmet viser hvordan ulike kreative og pedagogiske tilnærminger kan brukes for å nå en gruppe unge mennesker som har alvorlige problemer.

«**RAP MEe**» ga unge mennesker en stemme. Fra tidligere prosjekter lærte de hvor godt unge mennesker kan uttrykke seg gjennom musikk og kreative videoer. Garage 2020 ga dette form ved å bruke en gammel politibuss, utstyrt med opptaksutstyr. Under den andre nedstengningen i

koronakrisen strømmet det inn alarmerende meldinger om krisesituasjonen mange barn og unge befant seg i. Mange hadde flere følelsesmessige problemer enn i den første lockdownen.

«**Rap Therapys**» kjernefokus er å forbedre kommunikasjonen mellom unge mennesker og påvirke positive uttrykksmåter, som i sin tur kan forbedre deres mentale helse. Verkstedene utstyres elevene med overførbare ferdigheter som kommunikasjon, teamarbeid og lytteferdigheter, som de kan bruke i og utenfor klasserommene. De møter og hører fra relaterte og inspirerende gjesteforelesere som har kommet fra lignende miljøer og opplevd lignende problemer, men som likevel utmerket seg i karrieren.

«**Toekomstmuziek traject**» gir eks-forbrytere muligheten til å spille inn sin egen sang. Prosjektet mener musikk kan være en måte å forhindre gjentatte lovbrudd for dem. Deltakerne jobber mot et konkret sluttresultat, nemlig å spille inn minst tre låter på et album og en videosnutt. Unge mennesker spilte inn tjuefem sanger. Tolv av disse endte opp på et album. Under Future Music-banen lager hver deltaker en handlingsplan som inkluderer mål på det musikalske og sosial-emosjonelle feltet.

«**Bots**» -tematisk undervisning i innspillingsstudioet til Oslo fengsel fokuserer på å utvikle de grunnleggende ferdighetene som kreves for å opptre i en gruppe, i kombinasjon med individuelle fremføringsevner og et sterkt musikalsk fundament. Læreplanen sier at studentene skal bidra aktivt i et musikalsk fellesskap, og ta del i den praktiske fremføringen. Metodisk ble kurset lagt opp som følger: 1. velg instrumentering til teksten; 2. velg lydbilde, miks og master av produktet; 3. presentere ferdig produkt for publikum.

«**Jessheim videregående skole**» – «A» sitter fengslet i Halden fengsel. Han har vært inn og ut av fengsel i flere år. I et intervju forteller han hvordan han bruker tekstskrivning og rap for å bearbeide gamle traumer. Han forteller hvordan han bygger opp frustrasjoner i verset mens koret tar budskapet et steg høyere. Han forklarer også hvordan han også jobber med video for å underbygge budskapet. Han legger til hvor godt han liker å jobbe med dette, men legger til at humor er viktig – «det blir dessverre ingen damer og sånt i videoen», sier han. — Det burde det vært.

«**KROK**» er en innsatt tilhørende musikkfaget ved Romerike fengsel. Han har jobbet over tid med historiefortelling, sang og samspill. Teksten handler om den innsattes krig med seg selv om å komme over fortiden og søke etter et bedre liv fremover. Læreren forteller hvordan han startet med å ta eleven inn i en liten gruppe innsatte og det å starte med å få ham til å føle seg trygg i gruppen. Deretter får den innsatte oppgaver opp mot den innsattes ønsker om utvikling. Mange får oppgaver rundt rap, sang, instrumentering, spille i band og skrive tekster.

«**Hold on**» satt fengslet i Oslo fengsel. Han brukte tekstskrivning og rap for å bearbeide traumer. I musikkteknisk arbeid forteller han hvordan han bygget opp frustrasjoner i verset mens koret tar budskapet et steg høyere. Den filosofiske tilnærmingen til prosjektet var å gjøre innsatte trygge i musikk situasjonen. Deretter oppmuntres de til å skrive tekst om eget liv og situasjon og deretter støtte med instrumentering og refreng der det trengs. Det var et kriterium å ikke stoppe produksjonen før de innsatte selv var fornøyde og kunne føle mestring.

«N» har vært musikkstudent i Oslo fengsel i flere år. Han var veldig ung da han kom inn og ønsket ingen annen aktivitet enn musikk mens han var der. Han startet med å lære musikkprogrammet i studio først, før han fikk opplæring i produksjonsrekkefølge i musikkproduksjon. Han begynte tidlig å skrive sine egne rap-tekster og fant ut at dette var en måte han kunne jobbe med sitt eget følelsesliv på. Læreren fulgte ham i flere år og han skrev og spilte inn massevis av rap-tekster og mange egenproduserte CD-er. Da han ble løslatt sa han at han hadde skrevet gjennom alle traumene og var klar for et nytt liv. Læreren undersøkte hvordan han hadde det et par år senere og han hadde hatt et lovlydig liv utenfor murene. Dette er et godt eksempel på hvordan tekstskriving og rap kan fungere i et rehabiliterende perspektiv fra Oslo fengsel.

1.5 UNDERVISNINGSMETODER

- Bruk av videoer;
- Historiefortelling med sanger og tekster;
- Fortelle om egen erfaring og reflektere over rasisme og integrering;
- Laste opp videoer og sanger på plattformer som SoundCloud;
- Skapelse av rap-tekster og teaterforestillinger, basert på de innsattes uttrykk. For eksempel trenger de ikke å lære tekstene utenat, men de kan improvisere og opprettholde hovedkonseptet;
- Graffiti, sjablonger, tegninger, collager, rap, musikk, sanger som skrives ved hjelp av artister;
- Erfaringsbasert dansetrening;
- Uformelle spill med gruppen for å bli kjent med gruppen og seg selv;
- Forstå bevegelse, rom og hvordan kroppsuttrykk kan overføre tanker, ideer og budskap;
- Kroppsuttrykksteknikker: holdning, bevegelse i rommet;
- Kritisk revolusjonær hiphop-pedagogikk;
- Fokus på kompetanser - miljø der mennesker kan eksperimentere og oppdage og utvikle sine talenter og kompetanser;
- Styrke unge menneskers stemme slik at de blir hørt av beslutningstakere, aktører, allmennheten osv.;
- Å gå til stedene der ungdom er og møtes;
- Mentorprogram, der elevene kan snakke om situasjoner de kanskje ikke føler seg komfortable med å fortelle lærere eller foreldre;
- Innsatte skriver tekster om sin egen rehabiliteringsprosess og lager deretter musikk.

1.6 SUKSEFAKTORER

- Integrering av unge mennesker fra andre land;
- Rom for diskusjoner blant ungdom;
- Integrasjon og utveksling mellom innsatte og studenter;
- Historiefortelling har en viktig rolle, fordi alle aktivitetene som utføres er rettet mot å få innsatte til å uttrykke sine følelser, gjennom å skrive tekster til rapmusikk, synge og fremføre;
- Deltakelse av kjente artister (Sud Sound System);

- Organisering av en utstilling;
- Produksjon av en musikk-CD;
- Liveopptreden med kunstnerisk dybde;
- Emosjonell intensitet rost av pressen og publikum;
- Å være stolt av det ferdige produktet;
- Å skrive en god flyt;
- Muligheten til å opptre med en dansegruppe utenfor etablissementet;
- Lage en RAP-låt og spille inn video;
- En økning i antall lesere i fengslene;
- Økning i antall bøker som etterspørres av innsatte ved bibliotekene;
- En utbredt interesse for forfatternes historie og fortidens store verk;
- Sørge for at det er et morsomt øyeblikk. En flukt fra den daglige virkeligheten i fengselet for en stund.

1.7 KRITISKE PUNKTER

- Noen initiativer er bare «ett sted» og replikeres ikke lenger.
- Spredning når det gjelder deltakelse: i noen tilfeller var det i utgangspunktet et godt antall deltakere, men bare 3 fanger gikk på scenen på grunn av sosialt press i fengselet.
- Arbeidet som skal gjøres trenger lærere med erfaring ikke bare innen musikk, musikk, teater og dans, men også trent i følelseteknikker.
- Prosjektets bærekraft.
- Arbeidet krever støtte fra lærer for å sikre at sluttproduktet holder en kvalitet som gir mestringsfølelse og at innsatte kan vise andre innsatte med stolthet.

1.8 ANBEFALINGER

- Integrasjon og utveksling mellom innsatte og studenter;
- Avsluttende livekonsert med deltakerne;
- Lage videoer;
- Teatertilnærming;
- Musikk og historiefortelling;
- Gjøre materiale tilgjengelig på YouTube på forespørsel i fengslene;
- Produksjon av CD;
- Realisering av videoproduksjon;
- Bruk provokasjonen/kultursjokket for å stimulere interesse og oppmerksomhet;
- Å ha lesevaner er nøkkelen til å gå videre til historiefortelling.
- Det burde vært fint om Graffiti vzw kunne være en del av GUTS. De har sitt eget musikklabel og jobber sammen med Sony Music, når det gjelder innspilling og distribusjon av musikk.
- Å jobbe med Fatih Devos er også en fordel for dette prosjektet.

1.9 SITAT

- «*Ingenting som rap forteller om årene våre – sier den italienske rapperen Kento – og ingenting som rap kan hjelpe oss å forstå og forme fremtiden som venter på oss*».
- «*Stengslene som skiller fengselet fra frihetens verden fungerer i begge retninger, de holder fangene ute av verden, men de holder også verden utenfor den virkeligheten, så alle de fysiske og kulturelle verktøyene som klarer å overvinne disse stolper er grunnleggende*».

1.10 MUSIKK, SANGER, VIDEOER BIBLIOTEK

Potere alla parole

- <https://soundcloud.com/razzismobruuttastoria/sets/potere-alle-parole-lab-beccaria>
- <https://youtu.be/Zd6YBoEpqIE>

Barre aperte (Open Bars)

- <https://video.repubblica.it/dossier/barre-aperte>

Storie d'amore e libertà

- <https://youtu.be/kp39c-gRZWY>
- <https://youtu.be/7ZOPC0enrcU>

Giravolta

- Teaser: <https://vimeo.com/385661255>
- Video: <https://vimeo.com/385659759>

Intangout

- Teaser: <https://www.youtube.com/watch?v=eIVknv5z5o0>
- Video: <https://www.youtube.com/watch?v=AxDjgp4TMCA>

Libert'arte

- <https://www.youtube.com/watch?v=p2c6NcRiSLU>

Cativ'Art

- https://www.youtube.com/watch?v=UXTq557_IB8

Dreamschool

- <https://www.youtube.com/watch?v=QtHgHH3K17c>

Jessheim videregående skole

- <https://www.youtube.com/watch?v=vSAg9iSUcq8>

Hold On

- <https://www.youtube.com/watch?v=rM6cyo-fzkQz>

2. ANALYSE AV INTERVJUER

2.1 ROLLE OG OPPGAVER I OPPLÆRINGSPROSESSEN

Roller og oppgaver til intervjuede personer er hovedsakelig knyttet til:

- musikkundervisning, for å stimulere innsatte gjennom musikk og bruk av musikkinstrumenter,
- organisere rap-workshops for mennesker på kanten av samfunnet.
- kreativ skiving, om rapping;
- spille inn og distribuere musikk.
- beatboxing og hip-hop
- sosialkulturelt arbeid spesielt med ungdom.
- danser og koreografer
- Yte teknisk bistand til domstoler ved hjelp av personlige utdanningsprosjekter og vurderingsrapporter om unge mennesker som soner forvaringstiltak;
- Veilederteknikk mot unge i kvaliteten på saksbehandling
- identifisering av de pedagogiske behovene til ungdommer,
- akkompagnement og orientering i forberedelsen av deres sosiale tilbakeføring.

2.2 ERFARING AV SELF Å UTRYKKE SEG GJENNOM MUSIKK OG STORYTELLING

Erfaringene beskrevet i intervjuene er meget varierte. Artister, pedagoger, rappere har forskjellige interessante opplevelser, og alle kan tas som gode inspirasjoner.

En kunstner lærer hvordan man bruker metaforer og prøver å oppmuntre dem til å begynne å lese bøker, få kunnskap om en rekke emner og lære ord for å utvide ordspillet.

Innsatte ved norsk kvinnefengsel har mottatt et bredt spekter av musikk med gitargrupper, bandgrupper og komposisjonsgrupper ved bruk av musikkprogrammer. I mange tilfeller kan musikk være en gyldig medisin mot avhengighet og rus.

Noen lærere underviser elevene gjennom uformelle og ikke-formelle læringsmål som de mangler eller trenger å utvikle videre.

Et interessant eksempel er gitt av en nederlandsk gruppe som produserte og spilte inn noen av de mest suksessrike nederlandske og til og med internasjonale artistene. Utvikling av programmer for innsatte startet da de under COVID-pandemien plutselig gikk tom for arbeid.

Den belgiske kunstneren Fatih Devos forteller sin egen historie til innsatte, er ærlig om hvem han er og hvor han kommer fra. Og det har en god innvirkning på folk: «Hvis du er veldig ærlig på den måten, uten for mange detaljer, gjør det at du gir folk selvtillit. Hvis du sier at faren min gikk på heroin, eller jeg hadde en vanskelig barndom, så gir du de menneskene følelsen av å kunne stole på deg. Hvis du er veldig fordomsfri starter du med å gi mye selvtillit og så kan du gradvis få selvtillit”. Han lager sine egne beats med gutta, tar med et lite mobilstudio, og lar dem rappe på beats, eller på instrumenter fra andre. For beatbox trenger du ikke noe, bare munnen/stemmen. «Det fungerer ikke hvis du sier sett deg ned og skriv en historie. Du må vite i hvilken sammenheng eller atmosfære det må settes. Ut fra en gruppefølelse, skaper bildet at vi er ett lag. Og at det ikke bare handler om

å være individuell, å skape en slags familiefølelse. Dette er veldig levende i beatbox-verdenen. Dere må kunne lære av hverandre, dere konkurrerer ikke mot hverandre”.

Hiphop startet på 70-tallet i South Bronx i NY. Et av de fattigste nabolagene og distriktene i statene, hvor unge mennesker gjennom musikk, kunst, graffiti, prøvde å skape enhet og adressere deres utfordringer. Hiphop kunne inspirere unge mennesker og gi dem ideen om at en tekst kan fortelle noe. Det vi gjør er å gi dem at vi ønsker å oppmuntre dem så mye som mulig, hvis de har visse frustrasjoner (personlige eller sosiale) for å sette det inn i tekstene sine, men også fra frustrasjonene deres også visjonene og drømmene deres.

Generelt jobber de intervjuede gjennom følelsene. Det er veldig viktig at gruppen kjenner seg selv, respekterer seg selv, vet hvordan man deler ideer, tanker, uten at dette er et problem og ikke blir sett ned på av de andre.

Det ble utført flere aktiviteter med musikk og historiefortelling:

- opprettelse av historier gjennom løse, anonyme setninger skrevet av de innsatte;
- kreativ skriving om følelser, med maksimalt antall ord som skal skrives;
- opprettelse av de innsatte av hiphop-tekster som avslører deres daglige liv, deres bekymringer, deres frykt.

En metodikk er introdusert av en italiensk eksfange: en gang ute spurte han de som var frie til å lese teksten hans og lytte til sangene. De befant seg i det som ble fortalt, i fengselsdynamikken og hvordan de ble representert. De ga tilgjengelighet, gratis, for å være en del av et teaterselskap. Takket være hjelpen fra en ganske kjent skuespiller skapte de et show, planlagt å bli fremført i to uker, men forble deretter på scenen i rundt femti dager på ett år. Oppriktigheten i skriften hjalp de innsatte til å se på seg selv, dele og få litt mer bevissthet. Bruken av ironi og komedie forsterket flere dynamikker som gjorde dem enda mer autentiske og akseptable både for de som hadde opplevd dem og for de som, i likhet med publikum, ikke kjente dem. Det var første gang en «kriminell» snakket, optrådte og snakket foran et publikum. Å fysisk bringe de innsatte nærmere «samfunnet utenfor» var grunnleggende.

2.3 FORESLÅTT PRAKSIS

Et felles element for alle praksisene har vært å bygge tillit og trygghet. Det må etableres en god relasjon mellom lærer og elev. Videre er det viktig å starte med noe eleven ønsker. Det kan være gitar, lage beats osv. Etter hvert utvides dette og målet er at eleven skal bli selvstendig i sin musikalske fremføring.

Deltakelse i musikkgrupper i fengsel legger grunnlaget for hobby, aktivitet, kontakt med andre og mulighet for sosialt liv med andre med samme interesse under og etter løslatelsen. Deltakelse inne i fengselsstedene blir en forbindelseslinje til verden utenfor murene. Det kan også legge grunnlaget for lønnet arbeid i form av betalte spillejobber og musikkundervisningsoppdrag.

Det bekreftes at denne typen trening har styrket de innsattes følelse av anerkjennelse, kontekst, mening, håp, mot, mestring, kompetanse og tilhørighet.

En av de foreslåtte praksisene kalles "Modules City School". Du følger denne modulen i 6 uker, 1 eller 2 timer per uke. Velger du modulen betyr det at du ikke kommer tilbake til avdelingen din etter noen timer, du fullfører modulen. Du kan velge mellom:

Musikkproduksjon. I denne modulen vil du ta for deg de ulike problemstillingene som en musikkprodusent må forholde seg til. Du skal bli kjent med en DAW, et dataprogram du kan jobbe selvstendig med musikk.

RAP-klubben som foregår under veiledning av en artist er et populært kurs blant ungdom. De skriver sine egne tekster og lager en Rap sammen med artisten. De 8 beste rappene kåres på slutten av året og disse settes på en Stick/CD slik at de kan gis i gave til familie, venner, kollegaer og medinnsatte. Det er her historiefortellingen ofte spiller en viktig rolle. De fleste rappene handler om fortiden, forhold osv. Innholdet er ofte en slags livssang av tristhet, skam/håp og noen ganger perspektiv.

Generelt er en viktig ting å lytte til dem, til hvem de er, til deres livshistorie, ikke snakke om grunnen til at de er der, men om hvem du er som person. Sett deg selv på samme nivå som den personen, men definer om nødvendig grensene tydelig. Du er en venn opp til et visst punkt.

På den ene siden har du rollen som en som vil gjøre noe gøy med dem, på den andre siden har du rollen som en ansvarlig person som også skal angi grenser.

Se alltid etter mellomveien mellom empati med deres verden og å gi noe av deg selv.

Du må være solid, du må ha troverdighet og de må akseptere ting fra deg. Ikke for pedantisk. De klarer ikke å tape ansikt i fengselet. Noen av dem faller fra på grunn av dette.

Et annet vesentlig element handler om omsetningen i fengselet. Derfor er gruppeånden viktig. Hvis noen fra gruppen ikke er der, vil de savne dem, på grunn av den sterke gruppeånden som skapes i verkstedene. Vanligvis starter man med en fast gruppe, men dette kan alltid endre seg, man kan ikke være der fordi han har besøksrett, eller må gå til retten.

Tilknytning til musikk, mange gutter hører på musikk innenfor murene også. Jeg lærer dem alltid det grunnleggende om beat-boxing. De trenger bare 3 lyder, det kan også gjøres innenfor murene. Jeg spør alltid hva de liker å høre på, og hva de liker å gjøre selv. Det er et samarbeid.

En aktivitet som virker veldig enkel å implementere er plassering av forskjellig musikk, og forskjellige hastigheter. De innsatte må gå, med riktig holdning, og alltid uten å ta på hverandre, til tross for at de passerer hverandre. Denne øvelsen innebærer også å gå i sett med 2 trinn, 3 og 4, det vil si at til bestemte tider tar de 2 skritt og venter på 1 og fortsetter så igjen osv. Dette skaper en interaksjon av tanke/bevegelse og igjen en konsentrasjon i kroppen din og sinn.

En interessant praksis er den av det musikalske prosjektet kalt Presi Per Caso. Bandet ble født i 1996 inne i Rebibbia-fengselet i Roma. Da bandet var inne, brukte de deler av tiden på å spille kjente rocke-covere eller tradisjonelle italienske ballader for å underholde de andre innsatte. Det var en måte å bringe litt "utenfor" inn i cellene. Da de gjenoppbygde bandet utenfor murene, ble det satt en presis regel: sangene måtte inneholde historiene som levde inne i fengselet.

Det var nødvendig å bruke musikk som en form for direkte, umiddelbar kommunikasjon for å informere «det frie samfunn» om hva fengselet var og hvem fangen var. Det var nødvendig å vise de innsatte hvor mye «terapi», frihet, kreativitet, var viktig for å bli bevisst seg selv gjennom musikk. De forsøkte å gjøre det klart at kreativitet gjennom musikk var et instrument for frigjøring fra kriminalitet.

2.4 MÅLGRUPPER

Målgruppene var ganske varierte, alt fra:

- innsatte i et høysikkerhetsfengsel,
- voksne innsatte,
- mennesker med ulike atferdsproblemer,
- psykiatrispasienter
- ungdommer i faresonen,
- unge mennesker i sårbare nabolag,
- Innvandrere,

Bruk av hjemmespråk er svært viktig. Du snakker språket de snakker. Deltakerne kan absolutt skrive på sitt eget språk. Vi lar dem fortelle hva som står i sangen/teksten deres eller noen andre oversetter.

Fra eget mål, å gi personer i internering muligheten til å få sin stemme hørt, å få sine historier fortalt. Du merker at det er mye livsvisdom der. Innsatte får ofte merkelapp, men det er ofte de som har mest å fortelle, både de unge og de voksne. Fordi de har vært gjennom mye, snakker de om det ganske naturlig, spesielt hvis du som rådgiver er åpen og interessert i dem.

2.5 METODER/TILNÆRMINGER/TEKNIKKER ANVENDT

Mange ulike eksempler på metodikk er presentert i intervjuene, også etter hva slags tilnærming det brukes: med musikk, med hip-hop, med teater, dans osv.

Et av eksemplene som er gitt handler om en presentasjon av musikkstudioprogramvare og utstyr, for deretter å gå gjennom innspillingsteknikken og rekkefølgen: 1. rytmestruktur / takt - 2. akkorder og valg av akkordinstrument - 3. instrumentering - 4. tekst / sang / rap - 5. miks og lydbilde - 6. ferdigstilling av produkt - 7. presentasjon av produkt

Freestyle-øker, idédugnad, samtaler med noen ganger mer alvorlige emner også, alt den innsatte føler seg komfortabel med, noen ganger små utfordringer for å få mest mulig ut av de innsattes evne til å uttrykke seg gjennom musikk og muntlige tekster.

Mens elevene er opptatt med videosnutter, observer/undersøker og prøver å motivere noen til å gjøre noe f.eks. med trommesettet.

Andre artister jobber med en komplett pakke. De spiller inn fire Rap-låter med målgruppen, en om fortiden, en om nåtiden, en om fremtiden og en for noen de elsker. De spiller inn en videosnutt, lager en podkast, intervjuer dem i en talkshow-setting og registrerer sitt eget plateselskap for dem. Med denne porteføljen har de en god start hvis de er seriøse med å lage musikk.

Et annet eksempel er å jobbe interaktivt, ikke holde lange taler, snakke fra språket deres, tilgjengelig, ikke for vanskelige ord, ikke for abstrakt; være veldig konkret. Å være avvæpnende og ærlig, skape tillit.

«Hvis det er en gruppe av f.eks. 10 personer, jeg jobber ofte én mot én, sier en av kunstnerne. De er ofte i samme rom, men jeg jobber individuelt, går rundt til alle og gir individuelle tips & triks og motiverer dem. Er det en større gruppe på 20-30 personer, så jobber jeg i små grupper. Det er 2 måter. Eller jeg opptre selv, et slags foredrag om min livshistorie kombinert med sanger som jeg har skrevet, som jeg bringer live. Eller en workshop hvor jeg lar dem skrive sine egne tekster. Enten for små grupper hvor jeg går rundt en til en eller deler inn i grupper på 3, og per gruppe lager vi en tekst”.

For noen innsatte er det befriende å dele sin historie med gruppen, for andre ikke, noen kan føle seg mer hemmet, man ønsker ikke å vise seg svak for de andre innsatte/andre personer.

Du må skape en trygg kontekst, et trygt rom. Avklar aldri hva som skjer når de forlater gruppen. Ofte er dette positivt, men noen ønsker ikke å dele teksten sin med andre i gruppen. Jeg respekterer det. For noen er det nok å bare skrive en tekst, noen er fornøyd med en tekst fra noen andre, andre vil virkelig fremføre eller spille inn sin egen tekst, synge i mikrofon, opptre live.

Ulike former er mulige: Å lage musikken, noen lager et dikt, smeller poesi, men stort sett tar de utgangspunkt i en musikalsk rytme som de kan lage teksten på.

Hvis du oppdager at noen mangler helt språkkunnskaper, kan du alltid få dem til å jobbe i par med noen andre. Eller la dem gjøre noe annet, tegne eller jobbe med en tekst de allerede kjenner fra noen andre, du må være fleksibel for å gjøre den interessant for alle. Noen synes det er interessant å oppleve det, å være der og høre på hva jeg har å si.

Metodikken som brukes av Spiritchild kalles Critical Revolutionary Hip-hop Pedagogy. Denne pedagogikken er hovedsakelig inspirert av Paolo Frère, teorien om de undertrykte, frihetsforfattere som Malcolm X, Bell Hooks, mennesker som tar for seg undertrykkelsen fra forskjellige vinkler. Fra et pedagogisk synspunkt fokuserer de hovedsakelig på elementene i de undertryktes pedagogikk. Mest mulig metodikk/tilnærming er plassert hos de unge. Ta utgangspunkt i så mye som mulig fra ungdommene selv. «Under workshopene presenterer vi oss selv, vi snakker om hiphopkultur, men vi er spesielt interessert i hvem disse ungdommene er, hvem hører de på, hvem som inspirerer dem, hva kan vi gjøre sammen, fra å skrive tekster, fra lage beats, spille inn, hva vil de gjøre selv? De kan velge, vi anbefaler så mye som mulig å jobbe sammen, lage beats sammen, men de kan også skrive hver for seg”.

«Det kritiske elementet kommer spesielt tilbake i det kritiske spørsmålet om omstendighetene du befinner deg i; hva som foregår i det hele, også sosialt, da støter du på rasisme, diskriminering, sexisme, fattigdom; kapitalismen i seg selv. Å stille kritiske spørsmål, både til deg selv og samfunnet».

For eksempel blir diskusjon av en video eller film ofte gjort i gruppe, for å bringe noe tematisk, ved opprettelsestid, skal deltakerne føle seg så komfortable som mulig for å bli inspirert, som kan være alene eller i små grupper på 2 til 3 mennesker.

Teknikkene som brukes er ofte empiriske i selve øvelsene. Imidlertid er de mest brukte:

- Motivasjon;
- Opprettelse av et trygt rom, en slags boble som bare de hadde tilgang til;
- Bevegelse som en måte å forbinde kropp og sjel på;
- Bevissthet om seg selv og den andre;
- Respekt for hver persons frihet;

- Fortell alltid sannheten og begynner deretter å deformere den med elementer av humor. Sett dem i musikk eller lag en rap. Tragediefrekvensen øker, men også bevisstheten og aksepten øker. Det er en utvikling som får deg til å vokse.
- Fremme tilstrekkeligheten av potensialene til hver deltaker, til gruppen og dens egenskaper, fremme positive sosialitetskontekster, ta hensyn til sårbarheten i emosjonelle, sosiale og økonomiske spørsmål. I denne sammenhengen, i en form for felles arbeid, fremmes og stimuleres personlig utvikling og selvtillit;

2.6 KOMPETANSER INNSATTE KAN UTVIKLE TAKKET VÆRE DISSE AKTIVITETENE

I de norske praksisene lærer studentene å bruke et profesjonelt musikkstudiprogram Protools. Dette brukes i lydstudioer i samfunnet og du kan få jobb bare ved å kunne dette godt. Videre får elevene erfaring med å stå på en scene og presentere noe. De får også erfaring med å starte en prosess, utvikle en prosess og fullføre en prosess. Dette er noe mange innsatte mangler erfaring med.

Et kreativt sinn kan holde dem borte fra gatene fordi de vil bruke mer tid på å lage sin kunst (musikk), men også lære å se gjennom visse situasjoner og tilpasse seg det faktum at det å uttrykke seg er viktig og at det ikke er skam å gjøre det. Det kan utvikles en kompetanse i å kommunisere.

Andre artister jobber egentlig ikke med myke ferdigheter osv., men prøver å hjelpe et par personer til å ta steget ut i musikkbransjen. Noen kan lykkes som rappere, andre som produsent eller som manager.

Andre kompetanser og ferdigheter som utvikles er:

- strukturere sine tanker på papir; organisere tankene dine, språkferdigheter;
- jobbe rundt følelser og sette dem på papir;
- styrking av selvtillit;
- Få dem til å føle at det er et liv etter soning;
- Gi dem en følelse av egenverd;
- Mange av disse gutta har aldri skrevet en tekst før. Hvis du skriver en tekst steg for steg med dem og de ser resultatet, er de ofte veldig stolte over at de gjorde det selv.
- Respekt for hverandre.
- Styrke det som allerede er der, med utgangspunkt i deres lidenskaper og talenter,
- Konkrete kompetanser er hovedsakelig refleksjon, refleksjon over verden, ting rundt dem, om den sosiale situasjonen.
- Å kunne utvikle/forsterke sine kunstneriske talenter (skrive, spille inn, lage beats) eller gi dem muligheten til å prøve det ut.
- Å oppdage og smake på nye ting innen skaperverket. Samarbeid, ved å jobbe i små grupper
- Kritisk og løsningsorientert tenkning; det å kunne peke på frustrasjonene ved alt som går galt, men også å kunne peke på hvordan vi kan takle det.
- Kompetanser som kreativitet, kondisjonsendring og atferd i møte med nye situasjoner. Kreativitet og dens relasjoner til kreativ og kunstnerisk fremstilling, støttet av den sosiale rollen, dyrker utviklingen og selvrealiseringen av individet i samfunnet.
- Ferdigheter til improvisasjon, knyttet til den kreative funksjonen til dialog, av en ny praksis og refleksjon, søke harmoni og møte mellom systemer.

- Planlegging og refleksjon kan utvikle tilpasningsevne.
- Tilgjengelighets- og reaksjonskompetanser, gjør individer tilgjengelige for å transcendere på sin egen måte, assimilere innhold og bygge solid kunnskap.
- Utvikle personlige og sosiale ferdigheter i form av kreativitet og uttrykke følelser og følelser på en selvsikker måte, lære å kontrollere aggressive impulser. Å oppta tiden sin ved å praktisere strukturerte fritidsaktiviteter. Samhandle med andre og utvikle evnen til å jobbe i team, akseptere og dele ideer med andre i et strukturert miljø.

Det var merkbart gjennom hele prosessen at innsatte har et veldig stort behov for å uttrykke seg. Men de er veldig redde for vennenes reaksjoner. Fengselsmiljøet kan være svært fiendtlig, og å avsløre følelser for jevnaldrende er et tegn på svakhet. Den svakheten kan være veldig farlig i fengsel. Først er det viktig å skape et rom for tillit i hver av øktene. Kompetansen er basert på en holdning av samarbeid, besluttsomhet og integritet. Det er viktig at individet er interessert i interkulturell kommunikasjon, setter pris på mangfoldet av verdier og respekterer andre, og er forberedt på å overvinne fordommer og akseptere kompromisser.

De innsatte får, takket være musikk eller å skrive en tekst, et sidebilde av tilstanden deres. De blir aktive og ikke-passive subjekter. Protagonister og ikke ofre. Livet deres, omskrevet, blir mer plastisk og modifiserbart. Alt dette fører til et høyere bevissthetsnivå og til passiv ikke-aksept av deres tilstand som innsatte, noe som er et nødvendig skritt for ikke å falle i tilbakefall.

2.7 EFFEKTIVITETEN AV Å JOBBE MED MUSIKK OG STORYTELLING I JOBBEN MED REINTEGRERING

De intervjuede er enige om at det å jobbe med musikk vil hjelpe innsatte mye, det er ikke bare en måte å uttrykke seg på, men også en måte som gir innflytelse. Det gir dem noe å gjøre. Noen sier at det ga livene deres mening igjen i vanskelige tider. Når du skriver ned en lyrikk eller tekst om et bestemt emne kan det sees på som en helbredelsesprosess. Mens du skriver ordene på papiret reflekterer du over situasjonen. Det utfordrer sinnet ditt og utvider synet ditt.

Kunst kan fungere veldig terapeutisk. Hip-hop er et veldig tilgjengelig medium; det er et sosialt kulturelt verktøy. Folk har en affinitet med det veldig raskt; det er et viktig utløp. Flere ungdommer, som også har vært med over lengre tid, sier ofte: Jeg reiser meg og skriver, det er det som holder hodet mitt sunt.

Kan man knytte seg til organisasjoner som også involverer seg etter soning, kan det gå bedre med hensyn til reintegrering. Da har de noe å trekke på. Det gir ungdommene et fellesskap de kan gå til. Det å tilby dem et kreativt hjem er viktig for reintegrering.

Det er behov for ekstern støtte, derfor er det viktig å knytte dem til kunstnere eller organisasjoner under soningen som spesielt jobber med dette. Det er gutter som holder seg opptatt på egenhånd, eller som tidligere har vært involvert i hiphop; noen har allerede en YouTube-kanal. Det gir dem muligheten til å leve ut sin lidenskap eller hobby. Andre kommer inn i det for første gang, noe som gir energi og motivasjon. Men jeg tror det definitivt øker mulighetene deres ved å gi dem et nettverk.

Unge mennesker likte verkstedene, men når de først dro, visste de ikke helt hvor de skulle gå. Studio Oneroom er faktisk hiphop-nettverket for og av unge mennesker i og etter internering. Under workshopene henter de inn andre partnerorganisasjoner. F.eks. Spiritchild veileder verkstedene,

eller artistene der ungdommene kan koble seg på. På den måten kan de også gå etter utvikling etter oppholdet.

Musikk er en inkluderende kunst, og hele dens praksis og flertallsdimensjonen kan oppleves enorm. Musikk er en sosial kunstmodus, konstruert av og med mennesker, for deres kvaliteter, deres minner og følelsesmessige bånd. Handlingen er en refleksjon, tankens handling. Å lage musikk er på en måte å fokusere det bevisste på moralske prinsipper, og gjennom bevissthet å finne et felles rom, for deling, medmenneskelighet, solidaritet og nestekjærlighet. Dette rommet er felles, interaktivt, tidløst, og enhet er bygget i mangfold. Reintegrering er en utvikling av minner, og dens konfigurasjonskapasitet er projeksjon av realiteter som innsatte har opplevd.

For å bli reintegrert i samfunnet trenger du anstendig arbeid og kanskje tilstedeværelsen av en familie som kan forsørge deg. Ikke desto mindre kan musikk spille en betydelig rolle som et abstrakt språk, av høy estetisk verdi, av energi og positivitet. Dette skaper en annen verden enn kriminalitet. Den viser deg andre mulige og alternative scenarier. Det styrker deg og gjør deg mer kreativ.

2.8 HVORDAN TILBAKEFALLSRATEN KAN FORBEDRES

Tilbakefallsraten er alltid et ømfintlig tema. Det er svært vanskelig å nøyaktig måle om og hvordan visse praksiser og tilnærminger virkelig kan bidra til å redusere risikoen for tilbakefall. De fleste av de intervjuede er imidlertid sikre på at alle disse praksisene er svært nyttige.

Tilbakefall er på mange måter basert på den passive aksepten av å føle seg "kriminell", aksept av dynamikken og språkene i fengselets subkultur. Det å ikke kunne alternative språk eller ikke se andre verdener enn kriminalitet.

– Noen innsatte oppdager, til tross for at de ikke har noen tidligere erfaring med musikk, at de kan være gode på noe. Den følelsen bidrar til å motivere til å gjøre det bedre, sier en av de intervjuede. Sangene er ofte veldig personlige, ofte emosjonelle. Det vil garantert ha innvirkning etterpå. Ulempen er at det er så lite ettervern for disse gutta. – Det tynger meg også. Du har bygget opp noe med dem, det er tillit, og så kuttes det båndet igjen. Jeg tenker ofte på det selv. Det fortsetter å forfølge meg. Hvorfor er det ikke et overgangshjem, hvor ting som skjedde i fengselet også skjer, med de samme menneskene? Disse mennene burde få ansvar igjen. Du kan lage et slags hus med et mannskap, en slags klan hvor du kan fortsette å eksperimentere med musikk og jobbe mot noe permanent, en samleplate eller en forestilling. Noe bærekraftig som gir dem perspektiv».

I ungdomshjelp og ungdomsarbeid er det fokus på nettverksbygging, men ofte veldig lokalt. Det er viktig å involvere organisasjoner fra hele landet fordi arrestanter ofte flytter bort eller blir overført i etterkant. På denne måten kommer de også i kontakt med andre organisasjoner.

2.9 STERKE OG SVAKE PUNKTER I PRAKSISEN

Sterke og positive poeng:

- Med innsatte er fordelene dine at du bygger tillit ganske raskt. Fordi du gjør noe de allerede vet, raskt og de kan ta tankene fra det. De er ofte veldig takknemlige for å gjøre noe annet. Du kan jobbe kortere individuelt eller lengre med en stor gruppe. Du kan bringe dem sammen, men individuelt fungerer det bedre.
- Man får mange forskjellige mennesker sammen, f.eks. fra Øst-Europa eller Nord-Afrika. Da er beatbox et veldig universelt språk. Det er lyd, det er ikke et talespråk, det er et musikalsk språk. Noen ganger blir det en collage.
- Det som fungerer bra er å virkelig ta utgangspunkt i deltakerne selv, fra deres lidenskaper, deres frustrasjoner, deres visjoner. Du må lage klare rammer. Et rammeverk hvor vi lar deg gjøre og skape ting kunstnerisk, men også personlig, sosialt.
- Fremfor alt må du legge kraften til dem, fortelle historien din, kommunisere hva du ser eller hvordan du føler deg. Arbeid ut fra inspirasjon, bredere sosiale temaer, bredere disipliner slik at folk kan velge det som er nært dem.
- Lag koblingene; ikke bare én tilrettelegger som veileder alle workshopene, men noen som kan jobbe videre med dette i fremtiden i samarbeid med andre organisasjoner. Ikke bare som artist, for ikke alle kan bli den neste Toupac. Men det er mange muligheter for å drive med musikk, eller rettene sagt som ungdomsarbeider med musikk. Gi dem klare rammer og nok plass.
- Skapelsen av temaer for konstruksjonen av forestillingen, ønsket om et følelsesmessig bånd med narrativet som minne, poesi som kilde til humanitære og kunstneriske kvaliteter, proaktivitet, instrumentell praksis, improvisasjon på scenen og utvikling av språk og ordforråd (diskurser om teaterpraksis, den sangstemme, kroppen og tiden).
- Fra et terapeutisk synspunkt lærer de unge å håndtere visse frykter, nemlig å eksponere seg selv, gjennom musikk uttrykker de følelser, jobber med å skrive, utvikler smak for lesing og kultur, lærer å dedikere seg til ikke -voldelige aktiviteter og å utvikle positive følelser.
- Positiv motivasjon, et rom for fri kreativitet og de unge har også mulighet til å gjøre noe annerledes og sosialisere seg i et positivt miljø. Hvis dette skjer i livets naturlige miljø, kan det hindre unge mennesker i å være villige til å engasjere seg i ikke så gode praksiser i samarbeid med jevnaldrende.

Kritiske aspekter:

- Historiefortelling er ikke for alle, noen innsatte liker bare å skryte. Noen liker å rappe med metaforer.
- Klasseromsundervisning med musikk som obligatorisk fag med elever med ulike atferdsproblemer og svært ulik IQ fungerer ikke alltid.
- Vi må være veldig forsiktige med hva man gjør med historiefortelling. Noen ganger, hvis gruppen ennå ikke er på samme bølgelengde, er det vanskelig å kontrollere en viss mangel på respekt.
- Tiden er knapp for alle deres uttrykk skal settes inn i prosjektet. Reglene for tilgjengelighet til bruk av instrumentene er ikke mye fordi de innsatte har flere daglige aktiviteter.
- Administrere egoet til deltakerne. Suksessen til initiativene, radioframføringene av sangene, konsertene, publikummet, skuespillet har forsterket alles ego. Dette har medført en rekke konflikter, et par tilbaketrekninger og noen ganger et «alvorlig tap av forundring».
- Hovedutfordringen ligger i mangelen på pedagogisk kontinuitet mellom i og utenfor fengselet. I Italia er det få realiteter som tilbyr denne muligheten.

2.10 FORSLAG TIL GUTS PROSJEKTET

- Ta kontakt med de innsatte når du rapper noe for dem, men la dem alltid gjøre sine egne ting etter det.
- Vær tålmodig, døm aldri, hvert vers er en del av noens indre tanker.
- Vær åpen slik at de innsatte ikke føler seg redde og ikke skammer seg over å snakke med deg om deres erfaringer og temaer de selv velger.
- Prosessen bør være viktigere enn sluttproduktet. Sluttproduktet, låtene eller nettfestivalen burde faktisk ikke være viktigere enn prosessen med å skrive, oppdage, lære, opptre.
- Les de innsatte, ved valg av beat sier valget allerede mye om humøret til den innsatte, du tilpasser deg dette og vil kanskje diskutere dette
- Ikke prøv å sensurere, men påpek at hvis du bruker F-ordet, kan det være støtende. Finn alternativer, gi dem friheten til å la det hele henge ut, men påpek også at det finnes andre måter å få frem budskapet ditt på. Det kan også ha en helbredende effekt å rope ut alle frustrasjonene dine.
- I en gruppe fanger er det alltid en eller to alfahanner, uformelle ledere, hvis du har de med, har du hele gruppen med.
- Behandle dem som mennesker, gi dem perspektiv. Noens livshistorie, ofte har det skjedd ting som ikke var akseptable, men han har sikkert også gjort mye bra, så fokuser på det også. Alle gjør feil, noen går i fengsel, andre ikke.
- Se på hvor de kommer fra, deres bakgrunn. Start fra deres bomiljø, tilpass metodikken din fra deres referanseramme.
- Vær tolerant, men angi også dine grenser. Du må også vise ferdigheter nå og da. Det kan de lære av.
- Kommunikasjonsspråket kan være engelsk, men det rappes også på andre språk.
- Det ville vært interessant å fremme et nettverk på europeisk nivå som kan støtte musikalske og kunstneriske aktiviteter utenfor fengselsveggene, som en reell trening for personen som komplementerer den sosiale og arbeidsmessige reintegreringen av tidligere fanger.